

تحولات بازار ایجاد شده اند. بدین منظور، برای استقرار و حل مسائل مدیریت دانش در سازمان از مدل سرآمدی EFQM استفاده شده است. البته می بایست توجه داشت که مدیریت دانش جایگزین سیستم های کیفیت نیست بلکه از طریق توسعه ذهنیت مشخص سازمانی به دست یابی به اهداف کمک می کند. در همین راستا، مقاله حاضر با استفاده از مدل سرآمدی EFQM به ارائه دیدگاهی نوین در استقرار یکپارچه مدیریت دانش و مدل سرآمدی می برداد.

مدل س آمد، EFOM

مدل تعالی ، ساختار مدیریتی است که با تکیه بر اصول و مفاهیم اساسی و توجه داشتن به معیارهای اصلی مدیریت کیفیت فرآگیر و سیستم خودارزیابی موجات پیشرفت و بهسازی را فراهم می کند اینباری جهت سنجش میزان استقرار سیستمها در سازمان است که مسیر فعالیت مدیران را برای بهبود عملکرد شناسایی و تعیین می کند. بنابراین پیام کلیدی مدل تعالی متکی بر پاسخ دادن به دو سوال است که چگونه این مدل به عنوان یک ساختار مدیریتی مناسب و مطلق شناسایی می شود و چه کسانی می توانند در این زنجیره ارتباط و تعاملات نقش اساسی را ایفا کنند. در سطح اول این مدل اهداف کلی و در سطح بعدی اهداف کلی به درجات و مقیاس های کمی و قابل اندازه گیری تجزیه و تبدیل می شود. خود ارزیابی بینگر بررسی جامع سیستماتیک و منظم عملیات سازمان و ارزیابی نتایج در قالب مدل سرآمدی است. کلیه سازمانها با اندازه های مختلف ، اعم از دولتی، خیریه ، نظامی ، بیمارستانها و شرکتهای خصوصی از این مدل استفاده می کنند. برخی سازمانها خود ارزیابی را برای کل سازمان و برخی دیگر برای واحد های خاص و یا واحد عملیاتی مورد استفاده قرار می دهند.

مدیریت دانش

قبل از پرداختن به مفهوم مدیریت دانش ضرورت دارد که تعریفی از واژه «دانش» ارائه شود. طبق تعریف داون پورت و

دکتر حسین ادب
Adab Hossein @Yahoo.com
محمد شفیع خانی
shafikhani@gmail.com

مِعَادُتْ

دکتر حسین ادب
Adab Hossein @Yahoo.com
محمد شفیع خانی
shafikhani@gmail.com

حکایت

تفیر و تحوّلات سریع در بازارهای جهانی، سازمانها را با چالش‌های مختلف روپردازیده است و حتی باقی مانند در بازارهای داخلی مستلزم رقابت با رقبای قدرتمند است و با توجه به گسترش و پیچیدگی اهداف، فرایندها و ساختار سازمانی در صحنۀ رقابت، سازمانهایی می‌توانند به بقای خود ادامه دهند که نسبت به خواسته‌ها و انتظارات مشتریان و ذی‌نفعان پاسخگو باشند. در این میان سازمانهای دانش محور با تاکید بر مدیریت دانش و استفاده از مدل سرآمدی EFQM از فرصت‌های ایجاد شده به منظور کسب مزیت رقابتی جهت ادامه بقا و مقابله با شرایط متغیر محیطی به نفع خود استفاده می‌کنند.

در این مقاله ضمن تشریع مفاهیم بنیادین مدل سرآمدی EFQM و مدیریت دانش به بیان مدلی پیکارچه در استنفار و بکار گیری دو دیدگاه به عنوان یک ضرورت در عرصه رقابتی امروز پرداخته می شود.

در این راستا، باوجود مباحث و انتشارات متعدد در زمینه مدیریت دانش بسیاری از مدیران سازمانها از معنا و مفهوم مدیریت دانش، نحوه پیاده سازی و مزایای آن بی اطلاع هستند، زیرا مدیریت دانش در هر سازمان منحصر به فرد است و به عنوان راهکاری مشترک بین سازمانها مطرح نیست، حتی اگر سازمانها دارای محصول، خدمات و یا اندازه یکسان باشند. هدف اصلی مدیریت دانش شناسایی نیازها و داراییهای دانش استراتژیک و کمک به ایجاد سازمان پادگیرنده است که برای مقابله با تغییرات و

مطالعات متعددی در زمینه شناسایی و اشاعه عوامل کلیدی موفقیت سازمانها به منظور بهبود عملکرد آنها صورت گرفت که جوابیز ملی کیفیت و مدل‌های سرآمدی کسب و کار دمینگ ، بالدربیج و EFQM و سازمانی حاصل این مطالعات و تحقیقات است. اگرچه مدل‌های دمینگ ، بالدربیج و EFQM معروفترین مدل‌های سرآمدی کسب و کار هستند ولی مدل‌های ترکیبی خاص دیگری در کشورهای دیگر توسعه داده شده که از مدل‌های یادشده الهام گرفته است.

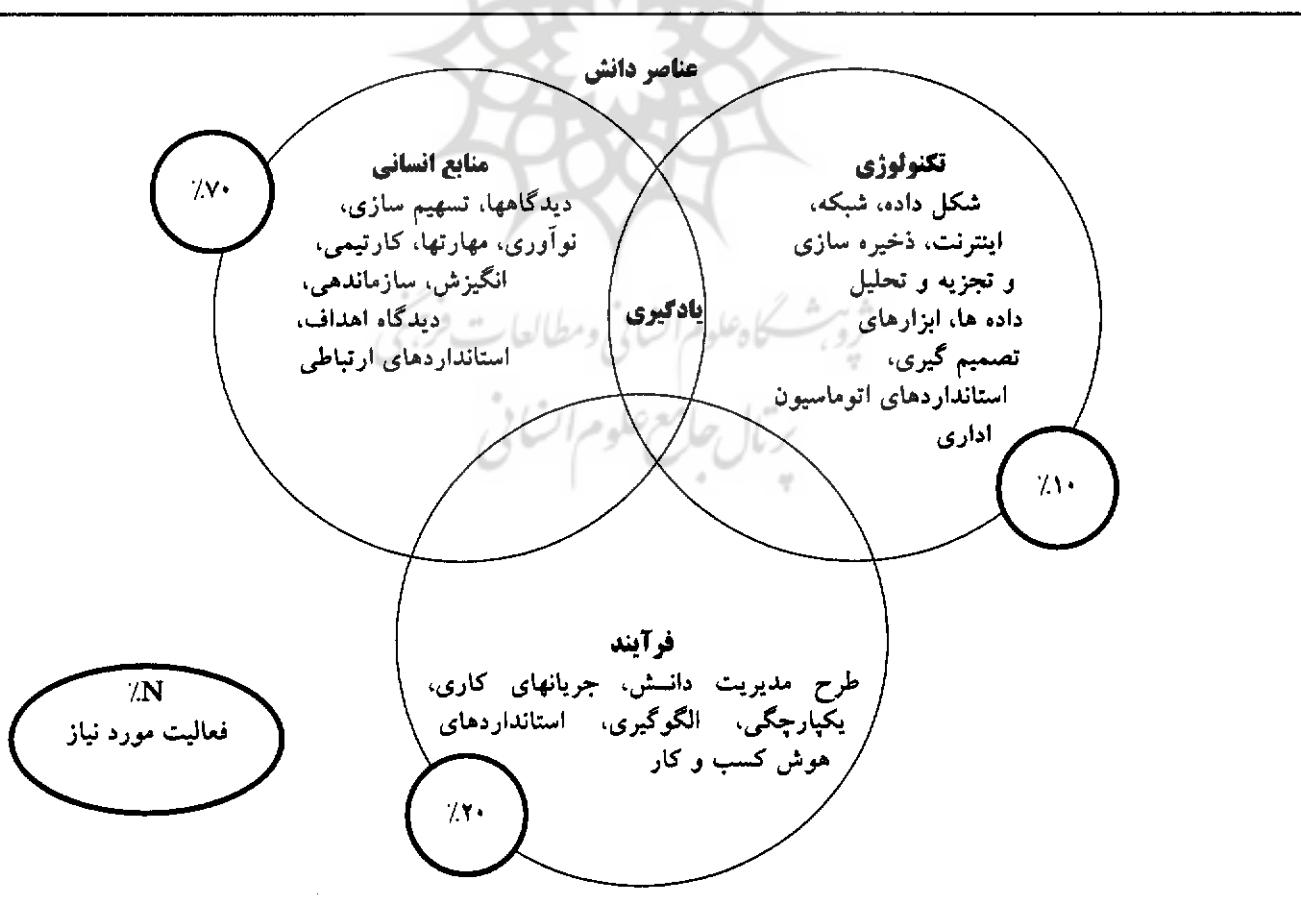
رهبری
رهبر به عنوان محرك اصلی سازمان با استفاده از دانش خود در زمینه نیازهای مشتریان ، روند تولید محصولات ، پیشرفت‌های تکنولوژی ، فشار رقبا ، اهداف ذی‌نفعان ، عملکرد مالی و سهم بازار جهت گیریهای کسب و کار را تعیین خواهد کرد و بر این اساس زمینه توسعه و تسهیل در دست‌یابی به ماموریت و دیدگاه‌های سازمان و توسعه ارزش‌های مورد نیاز برای موفقیت بلند مدت را فراهم می‌کند و با رفتار و عملکردهای متفقنسی ، می‌تواند توسعه و اجرای سیستم‌های مدیریتی سازمان را تضمین کند. زیرا دست‌یابی به موارد فوق از طریق انگیزش کارکنان حاصل خواهد شد و رهبر می‌بایست ، طرق دست‌یابی به این واقعیت را بیاموزد و از طریق ایجاد رفتارهای انگیزشی ، اثرزی زایی و القا به کارکنان به سمت اهداف عالی سازمان

تسهیم شود. پس از طی این مراحل اکنون باید از دانش کسب شده در جهت اهداف عالیه سازمان استفاده کرد، زیرا در غیر این صورت تمامی تلاش‌های انجام گرفته، بی سرانجام خواهد ماند. خلق دانش شامل ورود اطلاعات جدید به سیستم و حاصل به اشتراک گذاری و تسهیم دانش نزد افراد است.

قبل از اینکه بتوان دانش را کنترل و مدیریت کرد، باید آن را ایجاد و در یک سازمان به کار برد. فرایند خلق دانش مستلزم تعامل ، مشارکت و درگیری افراد با تکنولوژی اطلاعات است.

دیدگاه یکپارچه به مدیریت دانش و مدل EFQM
۱- توانمند سازها: عناصر توانمندساز مسائلی هستند که با اجرای موفق مدل تعیین ، درک و اجرا می‌شود.

پراساک (۱۹۹۸) : «دانش به معنای جریان پیچیده‌ای از تجربیات ساخت یافته، ارزشها، اطلاعات زمینه‌ای و بیش کارشناسی است که چارچوبی را برای ارزش‌یابی و تلفیق تجارب و اطلاعات جدید فراهم می‌کند که از تفکر افراد نشات می‌گیرد». در سازمانها، دانش را نه تنها در استناد و منابع بلکه در کارهای روزمره سازمانی ، فرایندها ، عملکرد و هنجارهای سازمان می‌توان یافت . فرایند مدیریت دانش از ۴ بخش اصلی تشکیل شده است . در مرحله اول باید دانش موجود در سطح سازمان و منابع آن (اعم از دانش صریح و ضمنی نزد افراد، بانکهای اطلاعاتی، مستندات و....) مورد شناسایی واقع شده و سپس اخذ و کسب و به صورت مناسبی ذخیره شود. برای اینکه دانش با ارزش شده و به هم افزایی و زایش مجدد دانش منجر شود، باید دانش موجود نزد افراد به اشتراک گذاشته شده و

شکل شماره ۱ - اجزا و عناصر فرعی مدیریت دانش (Dilip Bhatt, 2000)

حرکت کند.

خط مشی و استراتژی ها

مدیر ارشد سازمان می بایست به جای کنترل از شبیه سازی استفاده کند. به عبارت دیگر، نقش مدیر ارشد عبارت است از ارائه جهت گیریهای استراتژیک، تشویق به یادگیری و ایجاد اطمینان از وجود مکانیزم های لازم برای انتقال تجارت به افسرادی که دارای ظرفیتی بیش از توان فعلی هستند و هرگز نمی بایست به توان موجود خود بسته کنند. بدین منظور، استراتژی هایی می بایست توسعه داده شود که ضامن توسعه «ظرفیتهای منابع انسانی» باشد و در عین حال منعطف و سازگار با عقاید و آموزش های جدید طراحی شود. همانطور که در شکل شماره ۱ ارائه شده است، عنصر اصلی مفهوم مدیریت دانش عبارت است از جهت دهنی منابع انسانی، فرایندها و تکنولوژی به صورت مشترک.

شراكتها و منابع

تغییر شکل شراكتها در اقتصاد نوین کاملاً روش و شفاف است و شامل تامین کنندگان، مشتریان و حتی رقبا می شود و محدودیتی در زمینه نوع شراكتها (تولیدی و خدماتی) ندارد. بنابر این، تسهیم داراییهای دانش در زنجیره ارزش ایجاد شده توسط شرکا منجر به برآورده سازی سریعتر نیازهای مشتریان می شود. بر این اساس، دانش می بایست به شرکای اصلی منتقل شود و در دسترس آنها باشد. زیرا افزایش شراكت و همکاری بین تامین کنندگان و مشتریان به معنای ارائه محصولات و خدمات بهتر و کاهش هزینه های توسعه است. اصطلاحاتی مثل B2B در کسب و کار امروز بسیار معمول شده اند و باعث برقراری ارتباط بین مشتریان و تامین کنندگان از طریق IT می شوند و در کاهش هزینه ها موثرند. زیرا باعث یکپارچگی فرایندها، زنجیره دانش و انتقال محصولات و خدمات به محل مورد نظر می شوند. به منظور دست یابی به این اهداف، دانش می تواند به تعیین الزامات و یکپارچه نمودن آنها با کارکنان، فرایندها و تکنولوژی پردازد.

ارتباط هستند. زیرا اغلب سازمانهای موفق با پژوهش محیطی برای توسعه کارکنان و شناسایی افراد کلیدی برای افزایش سهم دارایی های فکری، به سازمانهای پیشرو و تبدیل شده اند.

فرایندها

به منظور تعیین تاثیر مدیریت دانش در فرایندها می بایست استراتژی ها مورد بازنگری قرار گیرند و موارد زیر لحاظ شوند:

- شناسایی فرایندهای استراتژیک
- نیازهای اطلاعاتی فرایندها از لحاظ ورودی و خروجی
- میزان اثربخشی فرایندها به واسطه تقسیم بندی اطلاعاتی
- اقدامات مورد نیاز برای بهبود تقسیم بندی اطلاعاتی
- ایجاد زنجیره در فرایندهایی که دربرگیرنده شرکا و تامین کنندگان است.
- تعیین و درک نیازهای اطلاعاتی اصلی سازمان و آگاهی از دانشی که افراد مختلف می بایست دارا باشند.
- ایجاد دانش در ذهن کارکنان، روشهای اجرایی سازمان.

نتایج

عملکرد عملیات می بایست به طرق مختلف مورد ارزیابی قرار گیرد و سازمان از ابزار های آماری مناسب برای این منظور استفاده کند. نتایجی مثل:

نتایج مشتریان

شخصهای سنتی موفقیت سازمان عبارت بودند از نتایج مالی ثابت، در حالی که امروزه موارد متعددی در موفقیت سازمان دخیل هستند و مدیریت دانش در صدد تضمین ارزیابی عملکرد سازمان بر اساس شخصهایی علاوه بر شخص های مالی است. سازمانهای دانش محور از مدیریت ارتباط با مشتری به منظور جمع آوری اطلاعات مشتریان استفاده می کنند و این اطلاعات جمع آوری شده (مشهود و نامشهود) برای توسعه محصولات و خدماتی که مشتریان در آینده نیاز خواهند

منابع انسانی

توانمندسازی منابع انسانی در سازمانهای دانش محور بسیار مشکل است و کلیه افراد سازمان می بایست شرارت کنند، زیرا تغییرات نیازمند اعمال تأثیرات عمیق در ذهنیت منابع انسانی است. بنابر این، مشارکت کارکنان نیازمند حداکثر سازی توانایی کارکنان در یادگیری و پیشگام شدن در تغییر است و مدیریت دانش به قدرت دانش از طریق مشارکت کارکنان آگاهی یافته است. زیرا سازمانی که در آن کارکنان توانایی درک و اعتماد به مزایای تمهیم دانش را نداشته باشند، محکوم به فنا هستند. بر این اساس، با استفاده از تبادل دانش، صرفه جوییهای عظیمی در سازمانها به وقوع می پیوندد و می توان از ایجاد ذهنیت فرهنگی در سازمان بدون توجه به محركهای اصلی کسب و کار به عنوان عامل اصلی موفقیت نام برد.

مسائل فرهنگی با طراحی سازمان در

با افزایش توان شرکا بستر ارائه و ارزیابی محصول و خدمات با کیفیت به مشتری فراهم می شود. سازمانی که خواهان یک موقعیت سرآمد در مقایسه با رقبای خود است، می بایست در پاسخ گویی به نیازها و انتظارات مشتری با استفاده از دانش رقابتی موجود در سازمان عمل کند. بنابر این، مقاله حاضر با بیان دیدگاهی یکپارچه و متعامل در استقرار دانش به عنوان دارایی ارزشمند و استراتژیک سازمان و مدل سرآمدی EFQM، به عنوان ابزاری برای شناسایی ظرفیتهای بهبود سازمانی، باعث افزایش توان رقابتی و شایستگیها در زنجیره ارزش خواهد شد.

منابع

- ۱- جهان بین، افشن و ابراهیم صادقی، رویکردهای خود ارزیابی و فنون اجرایی آن، انتشارات مهندسین مشاور روش سازان صنعت.
- ۲- مک دائلد، جان، مدیریت دانش، بدری نیک فطرت، انتشارات کیفیت و مدیریت، ۱۳۸۴.
- ۳- فتحیان، محمد و لیلا ییک و عاطقه قوامی فر، ۱۳۸۴، نقش مدیریت دانش در خلاقیت و نوآوری، تدبیر، ۱۶۴.
- ۴- علی محمد لو، مسلم، ۱۳۸۳، مدیریت دانش و استعدادها، تدبیر، ۱۴۷.

5- Steve Johnson, (2003)." EFQM and BSC for improving organizational performance ", "Published by inland revenue.

6- Bhatt, G.D., 2001, "Knowledge management in organizations: examining the interaction between technologies, techniques, and people", Journal of Knowledge Management, 5, 1, 68-75.

7- Bhatt, G.D. (2000)." EFQM Excellence Model and Knowledge Management Implications", Published by EFQM Organization.

8-Sudden, J. (1999)." the business excellence model: will it deliver?", management service, volume 43, issue 10, start page8.

9- Macadam, R & O'Neil E. (1999)." Taking a critical perspective to the European business excellence model using a balanced scorecard approach: a case study in the service sector ", managing service quality, Vole 9, No.3, pp.191-197.

- دکتر حسین ادب: دکترای مدیریت صنعتی
- محمد شفیع خانی: کارشناس ارشد دانشگاه آزاد فیروزکوه

داشت به کار می روند. زیرا مشتریان دارای نقش کلیدی در تعیین استراتژی های کسب و کار سازمان هستند.

نتایج جامعه

جامعه در مرکز مشارکتها و اطلاعات قرار دارد . زیرا جامعه یعنی انتظارات ، بخصوص از سازمانهای دولتی . جامعه از سازمان انتظار دارد تا استانداردهای محیط زیست ، استانداردهای شغلی، توجه به عقاید و پیش بینی های جامعه، فرهنگ گوش دادن به جامعه ، ارزشها و قوانین و مقررات جامعه را رعایت کند . به عبارت دیگر، جامعه از سازمانها انتظار دارد با توجه به ارزشهای اخلاقی سازمان فعالیت کند و این فرهنگ را به شرکا، تامین کنندگان و در نهایت به محیط گسترش دهند.

نتایج منابع انسانی

مبانی قدرت مدیران در دنیای نوین، سطح دانش آنهاست. به عبارت دیگر ، نقش مدیران از سرپرستی زیردستان به پشتیبانی از همکاران تبدیل شده است، زیرا سازمانهای سنتی بر توسعه آموزش و مهارت‌های سنتی تاکید می کردند و امروزه تاکید بر نیازهای نوین است. این نیازها شامل شایستگیهای کاربردی ، ارزش افزوده ، جریان دانش ، دیدگاهها و تصویر مشتری و کارکنان است و ارزیابی این نیازهای جدید از طریق عقاید نوین پیشنهادی ، بهبود فرایندها، محصول و خدمات از طریق بازخوردهای ارائه شده از کارکنان ، تسهیم دانش و کسب مهارت‌ها انجام می شود.

نتایج کلیدی عملکردها

مسائل مالی در سازمانهای سنتی ، از جمله مسائل اصلی مورد توجه در ارزیابی عملکرد آنها محسوب می شد، در حالی که سازمانهای دانش محور ، مقیاس و سیعتری را در بر می گیرند. شاخصهای جدید عبارتند از مشتریان ، فرایندها ، منابع انسانی و بکارگیری تکنولوژی.

نتیجه گیری

تأثیر مدیریت دانش در مدل سرآمدی

↓

با توجه به اینکه
FAQid مدل EFQM
بر شناسایی ظرفیتهای
بهبود سازمانی است
و مدیریت دانش نیز
با استفاده از دانش
به عنوان یک ابزار قدرتمند
و استراتژیک،
می تواند برای سازمان
مزیت و قابلیت ایجاد کند،
پس مدیریت دانش
ابزاری ارزشمند
برای تحقق EPQM است.

EFQM در کلیه سازمانها ، مشهود است و برای این منظور می بایست، تغییر در سه عامل منابع انسانی ، فرایندها و تکنولوژی را به صورت متعامل در نظر گرفت. در صورتی که مدیریت دانش جزئی از مدل کسب و کار سازمان شود، ایجاد فرهنگ تغییر در سازمان با مسائل کمتری قابل اعمال است، زیرا هیچ تغییری بدون آگاهی و آمادگی و ذخیره انرژی لازم برای تغییر امکان پذیر نیست. به همین دلیل در مراحل اجرایی کیفیت کسب آگاهی و دانش رقابتی، جهت ایجاد آمادگی در سازمان برای ایجاد تغییر لازم به نظر می رسد. بر این اساس ، رهبر از نقش محوری در توسعه استراتژی ها برخوردار می شود و منابع انسانی از اطلاعات صحیح برای بودجه بندی مناسب ، تصمیم گیریهای دقیق و ایجاد محیطی که باعث پرورش نوآوری می شود برخوردار خواهند شد و زمینه برای مشارکت در زنجیره ارزش و فرایندهای استراتژیک بین سازمانها و